

Tiden er et sært begreb

Mel.: Anna var i Anders kær...

1

Tiden er et sært begreb, som ej forklares kan,
men den sætter sine spor, vi ældes, siger man.

Det er li' så sikkert som, at vinter følger vår,
at naturens farvepragt, i vinteren forgår.

Tid – hvor bli'r du af?

Kunne jeg blot ta',
kun et lille øjeblik,
og stille tiden fra.

2

Alle disse somre er, en farlig masse år.
Ser man frem – uendeligt, de for os alle står,
men et blik tilbage, og vi alle undres må,
hvor de mange år blev af, er ikke at forstå.

Tid – hvor bli'r du af?

Kunne jeg blot ta',
kun et lille øjeblik,
og stille tiden fra.

Tangen, sidst i tresserne

**Denne sang, synger vi,
inden vi går hjem**

*Aftenstemning på havnen,
1975*

3

På en dag som denne, hvor vi glade kom til fest.
Har vi posen fuld af, gode ønsker til hver gæst.
Allerførst et ønske om, at vi hver morgenstund,
må stå op til meningsfyldte dage – rask og sund.

Tid – hvor bli'r du af?

Kunne jeg blot ta',
kun et lille øjeblik,
og stille tiden fra.

4

Helt til sidst vi ønsker varmt, at glæder, store, små
ødselt dumper i vort skød, mens dagene vil gå.
For hvad gør det så, der kommer rynker på vor kind,
når der bagved lever blot, så ungt og varmt et sind.

Tid – hvor bli'r du af?

Kunne jeg blot ta',
kun et lille øjeblik,
og stille tiden fra.

